

er af den Karakter, at det neppe kan tænkes, at denne Skat kan væltes over, skulle vi sige paa Konsumenterne, det vil altsaa sige Læserne. Tænker man sig, at et Blad i Abonnement koster f. Eks. 1 Kr. 50 Øre, men at dette Beløb paa Grund af de foreslaaede Afgifter forhøjes til 1 Kr. 70 Øre, er det muligt, at det i de smaa Hjem ude paa Landet vil føre til, at Abonnementet ikke bliver fornyet. Det kan meget let ske, at et Blad da bliver afsagt, og man hjælper sig med at kigge, saa godt man kan, hos sin Nabo. Jeg tror altsaa ikke paa denne Skats virkelige Overvæltning paa Befolkningen, og deraf bliver da Følgen, at en hel Række af Provinblade vil faa ikke ringe Vanskelighed ved at klare denne Situation. Der er ganske vist saa gjort et Skridt for at hjælpe paa det hele. Der er gjort det, at man i Loven har givet Bemyndigelse til at indføre kortere Abonnementsfrister. Det vil altsaa sige, at i det Øjeblik, et Blad anmelder Abonnement, kan man, medens man tidligere maatte indbetale et helt Kvartals Abonnementspris paa Postkontoret, maaske nu nøjes med at betale for en Maaned. Derved kan der naturligvis spares en Del Penge, men saa burde der rigtignok i Lovforslaget staa, ikke, at dette er en Bemyndigelse, men at saaledes skal det være. Der burde staa i § 13, at paa Tidender, der udkomme mindst 6 Gange om Ugen, kan der abonneres maanedsvist — ikke, at Postvæsenet som en Naade kan indrømme dette, men at det er en Ret, som de paagældende Blade skulle have. Atter her forekommer det mig, at der er noget økonomisk set meget betænkeligt, men jeg skal indrømme, at Princippet er rigtigt. Det maa derfor undersøges nøjere i et Udvalg, som kan faa det fornødne Materiale til sin Disposition, hvad der her vil være den rette Midterlinie eller Skillelinie. Alt i alt tror jeg da, at Resultatet stiller sig saaledes: For de meget smaa og for de meget store Blade er der en større Stigning, og for de meget smaa Blade ligger Hemmeligheden deri, at Nummerafgiften 0,4 Øre er vel høj. For de store Blade ligger den deri, at Afgiften 8 Øre pr. Kilogram er for stor.

Ser jeg saa endelig paa det samlede finansielle Resultat af dette Lovforslag, som efter min Mening i det væsentlige er et Skattelovforslag, selv om jeg indrømmer, at det indeholder regulerende Bestemmelser, synes jeg, at det aabenbarer noget, som jeg ikke selv ved første Øjekast var opmærksom paa, men som bør undersøges. Det finansielle Formaal med Lovforslaget er

udtrykt derigennem, at Lokalportoer skal give 150,000 Kr., og den lille Post med de 5 Øre for Bogføring skal give 150,000 Kr., det er i alt 300,000 Kr. Den højtærede Minister beregner, at det finansielle Overskud af dette Lovforslag skal være 300,000 Kr. Men af de Tal, som jeg før læste op, fremgaar det, at der udover de Indtægter, som her ere nævnte, yderligere vil indkomme ret store Indtægter ved Blade, f. Eks. paa en Størrelse af 35 g. Der vil der komme en Stigning for det enkelte Blad, pr. Kvartal f. Eks., af fra 48 til 63 Øre. Det vil med andre Ord sige, at i det Overskud, der er beregnet at skulle komme af denne Reform, er slet ikke medregnet, hvad der vilde komme ind ved, at Afgiften for Bladenes skal jeg sige Abonnementer hos Postvæsenet er bleven forhøjet. Det vil sige bortset fra Inkasso og lignende. Der bliver altsaa i Virkeligheden at regne med et Overskud, som vil fremkomme derved, at Taksten for Fremtiden er 0,4 Øre pr. Nummer plus 8 Øre pr. kg. At angive, hvad det kan beløbe sig til, er ganske umuligt, men naar den højtærede Minister kan regne med 3 Millioner Blade à 5 Øre pr. Bogføring, og der maaske findes mange flere post-abonnerede Blade end anmeldte Blade, og Forhøjelsen i det enkelte Tilfælde kan udgøre fra 48 til 63 Øre, saa er det vist ikke for dristigt at sige, at paa disse Poster maa der kunne indvindes andre 300,000 Kr. Jeg antager, at det officielt opgivne Resultat af de foreslaaede Forhøjelser, for saa vidt det er opgivet os til at være 300,000 Kr., snarere vil nærme sig til 600,000 Kr., alt under Forudsætning af, at Ministerens egen Beregning paa 300,000 Kr. slaar til, men jeg kender ikke Ministerens Beregning saa nøje, at jeg tør sige, om den holder Stik.

Jeg tror altsaa, at den væsentligste Indvending, der maa rejses mod dette Lovforslag, ikke er den, at det foreslaar en Regulering, der er mangelfuld eller utilstrækkelig. Postalt set er jeg tilbøjelig til at tro, at Postvæsenet er tilfreds med sit eget Lovforslag. Men rigsdagsmæssigt set synes jeg, at dette Lovforslag har den Mangel, at det indfører nogle Takster, der præstere et økonomisk Resultat, som der ikke i Øjeblikket er nogen som helst Grund til at præstere. Det forekommer mig derfor, at det, der er at gøre, er — som det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Mortensen) sagde — at foretage en alvorlig Reduktion af de foreslaaede Portoforhøjelser. Jeg skal undlade at angive Tal i den Retning, men det kunne vi jo tumle med i Udvalget. Hvis Udvalget saa vil